

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

Y

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

Τέτρα, part. perf. med. verbi τετραμεν, habens eandem ἀρτιότητα.
Τέτρα, idem part. med. verbi vel τετραμεν vel τετραμεν. Item τετραμεν a-
 pud Hesiod poeticum nomen numerale est pro τετραμεν.
Τετραμματα, part. perf. pass. indic. modi à them. a. c. τετραμεν, habens
 ἀρτιότητα & εἰς α, ut ἐτραμματα & similia alia. Vnde infra τετρα-
 μματα, & particip. τετραμματα.
Τετραμματα, Ionicè pro τετραμματα ἢ εἰσι, ut supra τετραμματα &
 τετραμματα part. perf. pass. indic. ab eodem verbo τετραμεν.
Τετραμματα, fut. paulò post eiusdem them. ex τετραμματα secunda
 part. praeteriti pass.
Τετραμματα pro τετραμματα seu ἐτραμματα, ut supra τετραμματα &
 τετραμματα part. perf. pass. indic. ab eodem verbo τετραμεν.
Τετραμματα, aor. 1. a. c. indic. augmento caren. pro ἐτραμματα : à them.
 τετραμματα, vnde & part. τετραμματα apud Lycophr.
Τετραμματα, praeterit. plusquamperfecti. mod. verbi poetici τετραμεν si-
 gnificantis τετραμματα, vnde particip. τετραμματα, & femin. τε-
 τραμματα. Vnde.
Τετραμματα, part. plusquamperfecti. med. verbi τετραμεν. Vnde particip. τε-
 τραμματα, cum suo locum τετραμματα.
Τετραμματα, Atticum part. perf. a. c. verbi τετραμεν, ut ἀκλόφα à κλέπω
 est, & ἀκλόφα à κλέπω, mutato ε in ο.
Τετραμματα, part. perf. pass. verbi a. c. τετραμεν.
Τετραμματα, part. perf. pass. verbi a. c. τετραμεν, mutuo sumptum ab
 inul. τετραμεν. Vnde part. τετραμματα.
Τετραμματα pro τετραμματα dicitur ἀκλόφα ἢ ἄρτι, ut πεπυμματα pro
 ἀκλόφα, part. perf. pass. verbi a. c. τετραμεν. Nisi quis à τετραμεν de-
 ducere velit. Vnde infra τετραμματα & part. τετραμματα.
Τετραμματα, aor. 1. med. indic. modi. Ionicum habens anadiplasma
 pro ἐτραμματα, ut ἀκλόφα, pro ἀκλόφα. Sicut qui ex τετραμεν de-
 ducit, vultum quom id facere debet aor. 1. med. τετραμματα, ex
 fut. 1. τετραμματα, ideo magis consentaneum est ut formemus à
 verbo τετραμεν, quod Hesych. habet pro ἐτραμματα. Similiter in a. c.
 voce τετραμματα, pro τετραμματα est Aor. 1. in fin. ab eodem them.
Τετραμματα, part. perf. a. c. indic. verbi τετραμεν ex τετραμεν. Vnde par-
 ticip. τετραμματα.
Τετραμματα, Ionicè pro τετραμεν, primùm anadiplasma, deinde para-
 goge. Aor. 1. a. c. subiuunct. modi, ab eodem τετραμεν, ex inul. them.
 τετραμεν.
Τετραμματα, infra. part. perf. pass. à them. a. c. τετραμεν, dempro : ex di-
 phthongo, vel potius ex verbo τετραμεν, cuius meminisse Hesych. iam
 dixi. At τετραμματα est imperat. eiusdem praeteriti ab eodem
 themate.
Τετραμματα, aor. 1. pass. infra. modi, à them. a. c. τετραμεν faciente fut. 1.
 a. c. τετραμεν, ex inul. verbo τετραμεν. Inde & fut. 1. pass. τετραμματα.
Τετραμματα, impersonal. praesens verbi vel τετραμεν, & contractis in υ, ut τε
 pro τερα reperimus, vel τερα per apocorpen. ut τερα pro τερα ἢ
 significat autem τερα apud Homerum, quom ait : Κικλήω, τῆ πῆ
 εἶπον.
Τετραμματα, apud Homerum pleonasma poetico τερα pro τε-
 λαθεω, quod est particip. praesens. gen. ex verbo poetico τε-
 λαθεω declinato ex τερα.
Τετραμματα, Ionicè exempto ε pro τερα, secunda part. verbi τεραμεν.
Τετραμματα, epentheticè τερα pro τεραμεν, ut τεραμεν, pro τεραμεν.
 Eust.
Τετραμματα, Ionicè idem pro τερα, tertia plur. eiusdem them.
Τετραμματα, Ionicè idem pro τερα, resoluta primùm circumflexa
 diphthongo ἢ τερα, deinde annexa illa paragoge ε praesens sub-
 iunct. a. c. à τερα.
Τερα, part. imperat. a. c. ab eodem themate, mutuo sumptum ex τε-
 ρα, pro τερα.
Τεραμεν, part. perf. pass. Attica syncope pro τεραμεν, τεραμεν.
Τεραμεν, part. perf. pass. Atticè ab eodem.
Τεραμεν, assumptio metri gratia pro τεραμεν. Eust.
Τεραμεν, Ionicè dicitur tradunt pro τεραμεν. Idemque τεραμεν pro
 τεραμεν.
Τεραμεν, ecclasi poetica dicitur pro τεραμεν, quod est Doricus
 infra. verbi τεραμεν pro τεραμεν. Verum & τεραμεν in partici-
 pio reperitur pro τεραμεν, idem ecclasi illa poetica verso ε in
 η, metro ita postulante.
Τεραμεν, Ionicè pro τερα, detracto primùm augmento, deinde an-
 nexa particula ε, part. imperat. a. c. verbi τεραμεν.
Τεραμεν, Ionicè pro τεραμεν, aor. 1. med. verbi τεραμεν significantis,
 & siccor. punio. facit enim id fut. 1. med. τεραμεν. Inde infra. τερα-
 μεν, imper. part. a. c. à them. τεραμεν. (Idem.)
Τεραμεν, opt. part. a. c. ab eodem vi τεραμεν.
Τεραμεν, part. part. a. c. ab eodem.
Τεραμεν, aor. 1. a. c. infra. modi, ab eodem, ut τεραμεν ab τεραμεν.
Τεραμεν, eiusdem verbi est fut. 1. a. c. inuim mutuo sumptum ex inul.
 them. τεραμεν.
Τεραμεν, Ionicè augmenti detractioe & Boeotica syncope dicitur
 pro τεραμεν, in aor. 1. pass. indic. modi, à them. a. c. τεραμεν seu
 τεραμεν, faciente fut. 1. a. c. τεραμεν. Alioqui τεραμεν, Ionicè ite-
 dem augmenti detractioe posset esse pro τεραμεν, in aor. 1. a.
 c. inuim, tertia nimirum persona singulex prima τεραμεν.
Τεραμεν, part. ex aor. 1. a. c. τεραμεν, ab eodem themate τεραμεν seu

τεραμεν, tetinente ε in fut. 1. quom admodum τεραμεν a otum est
 facere non solum τεραμεν, sed etiam τεραμεν.
Τεραμεν, idem part. ex aor. 1. pass. τεραμεν, ex a. c. them
 τεραμεν, faciente part. a. c. τεραμεν & part. τεραμεν, de quibus
 supra.
Τεραμεν, fut. 1. a. c. eiusdem verbi τεραμεν, mutuo sumptum ab inul. τεραμεν
 ut τεραμεν ex κμα sua tenpora mutatur. Τεραμεν autem est fut.
 verbi τεραμεν seu τεραμεν.
Τεραμεν, aor. 1. a. c. infra. modi, à them. τεραμεν faciente fut. 1. τεραμεν
 verso ω in α, ad corripendam penultimam quæ in fut. 1. & aor. 1.
 plerumque brevis est.
Τεραμεν, Ionicè pro τεραμεν dicunt poetæ, resoluta primùm
 vocali circumflexa ω in εω, deinde facta systole τεραμεν, & metri
 causa inserto aor. 1. pass. subiuunct. modi à them. τεραμεν faciente
 fut. 1. a. c. τεραμεν, mutato ε in α, ut τεραμεν τεραμεν Eiusdem aor. 1.
 pass. infra. est τεραμεν, & part. τεραμεν; & in med. voce τερα-
 μεν ac τεραμεν.
Τεραμεν, Ionicè augmenti detractioe pro τεραμεν. aor. 1. a. c. à
 them. τεραμεν faciente fut. τεραμεν, verso ε in α. Potest τεραμεν Ioni-
 ca itidem augmenti detractioe & praeterita Boeotica synco-
 pe, esse etiam aor. 1. pass. indic. modi pro τεραμεν, ut τεραμεν
 paulò supra pro τεραμεν.
Τεραμεν, Ionicè augmenti detractioe & Boeotica syncope dicitur
 pro τεραμεν, ut τεραμεν supra pro τεραμεν. aor. 1. pass. indic.
 modi, à them. a. c. τεραμεν, faciente fut. 1. a. c. τεραμεν, mutato ε in α,
 ut τεραμεν, τεραμεν. Est etiam hoc idem τεραμεν aor. 1. a. c. ex fut.
 1. τεραμεν, augmento itidem carens pro τεραμεν, ex prima part. ε-
 τεραμεν.
Τεραμεν, Ionicè & poetice pro τεραμεν, abiecto primùm augme-
 nto deinde geminato ε metri causa, aor. 1. a. c. indic. à them. τεραμεν
 faciente fut. 1. a. c. τεραμεν, cecento ε, ut τεραμεν τεραμεν.
Τεραμεν, part. opt. act. per syncope pro τεραμεν, quod Atticum
 est pro τεραμεν. Ita Etymologus, afferens ex Eurip. hunc huius
 τεραμεν vltim. ἄφρων ἀν εἶν τεραμεν τεραμεν.
Τεραμεν, aor. 1. pass. infra. modi, à them. a. c. τεραμεν.
Τεραμεν, Ionicè pro τεραμεν, part. opt. pass. ab act. τεραμεν.
Τεραμεν, Ionicè itidem seu poetico pleonasma τεραμεν pro τεραμεν
 part. particip. part. à them. τεραμεν.
Τεραμεν, aor. 1. pass. subiuunct. modi à them. a. c. τεραμεν faciente fut.
 1. τεραμεν, ex inul. them. τεραμεν.
Τεραμεν, fut. 1. a. c. verbi τεραμεν, ex inul. them. τεραμεν.
Τεραμεν, Atticè pro τεραμεν, ex τεραμεν formato them. τεραμεν.
Τεραμεν, idem Atticè pro τεραμεν, participij part. geniti-
 uo plur. posito loco tertie part. plur. imper. part. act. ut τεραμεν
 λέων, idem dicitur pro τεραμεν.
Τεραμεν, part. opt. act. per syncope pro τεραμεν, ut supra.
Τεραμεν, part. pass. aor. 1. e τεραμεν, ex them. τεραμεν, depono ε ex
 diphthongo, vel potius ex τεραμεν, cuius Hesych. meminit.
Τεραμεν, part. aor. 1. a. c. e τεραμεν, à them. τεραμεν faciente fut. 1. τερα-
 μεν, ex inul. verbo τεραμεν. Ex quo them. est & in indic. modo τερα-
 μεν pro τεραμεν. poetice & Ionicè dempro augmento. Ex τεραμεν
 autem est fut. 1. a. c. τεραμεν. [τεραμεν τασαν.]
Τεραμεν, Atticè pro τεραμεν, ut paulò supra τεραμεν pro
 τεραμεν. Doricè pro τεραμεν, fut. 1. a. c. verbi τεραμεν.
 Y
Υβδαλλεν, Boeotica syncope pro ὑβδαλλεν dicitur, ut κηθ-
 βάλλην pro κηθβάλλην, exempto ε, & ε in θ mutato propter
 sequens θ. Eust. annotat hanc λέξιν à quibusdam ἄλλοις.
Υβδαλλεν, Ionicè seu poetice metri causa inserto ε pro ὑβδαλλεν,
 dempro etiam augmento part. imperat. a. c. verbi ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, Ionicè contractionis dissolutione pro ὑβδαλλεν, secis-
 da persona sing. aor. 1. med. ind. modi, ab act. them. ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, Eust. diplasma & pleonasmus futurum scribit pro
 ὑβδαλλεν, à them. ὑβδαλλεν, significat que ait τεραμεν, τεραμεν
 βάλλην, idem tradit Etym.
Υβδαλλεν, Atticè pro ὑβδαλλεν, fut. 1. a. c. verbi ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, Boeotica syncope pro ὑβδαλλεν, aor. 1. a. c. indic. à he-
 mate ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, aor. 1. indic. à them. ὑβδαλλεν, mutante fut. 1. ὑβ-
 δαλλεν, ex inul. them. ὑβδαλλεν ex quo habet & fut. 1. ὑβδαλλεν,
 ex quo part. perf. pass. ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, part. perf. pass. indic. modi, ex act. them. ὑβδαλλεν, vnde
 part. ὑβδαλλεν. (act. est ὑβδαλλεν.)
Υβδαλλεν, aor. 1. a. c. indic. à them. ὑβδαλλεν, cuius praeterit. perfect.
Υβδαλλεν, Ionicè diphthongi dissolutione pro ὑβδαλλεν, aor. 1. med.
 imp. modi à verbo ὑβδαλλεν, vel ὑβδαλλεν faciente fut. 1. med.
 ὑβδαλλεν, ex ὑβδαλλεν, ex quo facit & fut. 1. ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, aor. 1. pass. infra. modi, à them. act. ὑβδαλλεν faciente fut. 1. a. c.
 ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, part. perf. pass. verbi act. ὑβδαλλεν, vnde part. ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, Ionicè pro ὑβδαλλεν, aor. 1. opt. modi à them. ὑβδαλλεν
 faciente fut. 1. a. c. ὑβδαλλεν, ex inul. ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, secunda part. plur. aor. 1. med. vel in indic. vel in imper.
 modo, à them. act. ὑβδαλλεν.
Υβδαλλεν, aor. 1. a. c. indic. modi, ab eodem them.

